

Jeg synes, det er meget, meget svært at forklare de østeuropæiske lande, at et nej skulle være et ja, og der er i hvert fald ikke nogen af de ansøgerlande, som vil bede om råd og hjælp og vejledning og støtte fra Danmark, hvis vi siger nej. De vil sige: Det er da nogle særlige nogle.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Uanset holdningen til ØMU'en er det jo en kendsgerning, at der findes store mægtige multinationale selskaber. Og mit spørgsmål til hr. Holger K. Nielsen er: Hvad er mon bedst for Danmark for at undgå, at de multinationale selskaber bestemmer for meget i Danmark? Er det, at vi indflydelsesmæssigt placerer os på en sidelinje i EU, eller er det, at vi sikrer os maksimal indflydelse på udformningen af et kommende EU?

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Hr. Holger K. Nielsen snakkede simpelt hen uden om i sit svar på mit spørgsmål. Jeg spurgte: Hvad vil hr. Holger K. Nielsen opnå for Danmark? Og så siger hr. Holger K. Nielsen: Med et nej vil vi opnå, at Danmark kommer uden for eurozonen.

Jamen det hænger jo ikke sammen, for hr. Holger K. Nielsen siger: SF vil fortsat have en valutaaftale, der binder kronen til euroen. Jamen så er kronen jo en del af eurozonen. Kronen er med i euro-området. Og hr. Holger K. Nielsen siger med hud og hår ja til, at vi ikke må devaluere kronen, at vi ikke må lave store underskud på statsfinanserne, at vi skal holde lav inflation. Alt det siger hr. Holger K. Nielsen ja til. Men det, hr. Holger K. Nielsen siger nej til, er indflydelsen, der følger ved at være med ved det bord, hvor beslutningerne om den økonomiske politik bliver truffet.

Så jeg gentager mit spørgsmål: Hvilket perspektiv ser hr. Holger K. Nielsen egentlig for Danmark i det nej?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Lad mig lige starte med Østeuropa, for der var et spørgsmål fra fru Pernille Blach Hansen og også fru Elisabeth Arnold før, hvor man ligesom lægger meget vægt på, at Østeuropa jo har sagt, at de godt vil være med i ØMU'en. Jo, men jeg tror, man skal sondre imellem, hvad øst-

europæiske toppolitikere og forhandlere i Bruxelles går og siger, og hvad der kan blive de reelle muligheder, når det kommer til stykket.

Det er jo indlysende nok, at der jo ikke er nogen østeuropæiske forhandlingsledere eller toppolitikere, der vil indrømme, at deres lande ikke kan eller vil kunne leve op til de forpligtelser, de skal kunne leve op til. Det ville være et nederlag og en meget dårlig forhandlingstaktik, hvis de gjorde det. Men en ting er, hvad de siger nu, noget andet er, hvad der bliver realiteten, når de står ved målstregen, og hvad siger befolkningerne i de pågældende lande?

Jeg tror, at vi i resten af diskussionen op til den 28. september skulle tage det her spørgsmål op og også få et mere nuanceret billede af, hvad der faktisk bliver sagt og sker i Østeuropa, end det har været tilfældet indtil nu, for det billede er altså mere nuanceret end som så.

Så siger fru Elisabeth Arnold, at hun kan ikke forstå, når vi siger til dem, at vi godt vil have dem med, når vi er på vej ud. Jamen vi er ikke på vej ud. Det er en misforståelse, som jeg bliver nødt til at tilbagevise, og jeg har gjort det en 5-6 gange tidligere i dag, og jeg skal gerne gøre det igen: Et nej til ØMU'en er ikke et nej til EU. Et nej til ØMU'en placerer ikke Danmark på et sidespor. Et nej til ØMU'en betyder ikke, at vi mister indflydelse på alle mulige områder.

Jeg ved godt, det er en historie, der bliver sat i omløb og er sat i omløb, men den holder ikke. Tror man på, at Storbritannien bliver holdt uden for indflydelse på de store punkter, fordi de er uden for ØMU'en? Det er jo en absurd tankegang, at man vil holde dem udenfor, at man vil mobbe dem ud, fordi de siger nej til ØMU'en. Vi har en aftale med de andre lande – og det er også et svar til hr. Flemming Kofod-Svendsen – vi placerer os ikke på en sidelinje, hvis det bliver et nej, og vi er fuldt med til at diskutere retningslinjer for de transnationale selskaber i de fora, det nu foregår, og det skal vi fortsat kunne gøre.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg og befolkningen savner fortsat et klart svar på, hvorfor man vil have skyggemedlemskabet og forpligtelserne, men ikke fordelene. Der er stadig ikke svaret på det.

Det kan godt være, at aftalen i 1993 for at komme ud af den klemme, vi var i i forhold til de andre lande i Europa, var en meget god aftale. Der er bare en enkelt detalje, som jeg synes